

L'agressió inqualificable de què és objecte Espanya

Els espanyols, en combatre per la República, lluiten també per la seguretat i la dignitat dels altres pobles

En reunions celebrades per representants autoritzats dels partits de la República, Unió Republicana, Partit Republicà, Esquerra Republicana de Catalunya, Acció Catalana Republicana i Partit Nacionalista Basc, s'ha constatat una completa concordança en l'apreciació dels problemes nacionals, polítics, econòmics i socials plantejats per la guerra, i el propòsit establert en una norma d'actuació conjunta, d'ajuntar els

esforços dels partits i de l'opinió republicana espanyola en defensa de la República i dels principis liberals i democràtics. En constatar aquesta coincidència i propòsit, els partits republicans reiteren llur adhesió al Govern de la República i saluden l'Exèrcit Popular, sent honor al seu heroic sacrifici en la guerra de la independència d'Espanya, esforç en el qual tots els espanyols del front i de la retaguardia han de perseverar totssantament per a defensar el nostre país de l'opressió i de l'escla-

vatge, assegurant amb la victòria un règim de llibertat, de pau i de justícia social. L'opinió republicana denuncia una vegada més davant del món l'agressió inqualificable de què Espanya ha estat objecte. La República Espanyola, que proclamà en la Constitució els seus ideals pacífics, s'ha vist envaïda, sota el pretext d'una sublevació militar, per nacions estrangeres deslleïdes de prendre a casa nostra posicions estratègiques per a un conflicte de més amplitud i

transcendència. Els espanyols, en combatre per la República, lluiten també per la seguretat i la dignitat dels altres pobles, i pel concepte liberal, democràtic i humà de la civilització. Els partits republicans, en proclamar la veritable significació de la guerra que sostenim, no perden l'esperança que Espanya es vegi orresposta pels països democràtics amb un sentiment i una acció amistosa i eficaç, a l'alçada del seu abnegat sacrifici. Barcelona, 15 de març del 1938

S. E. el President Companys ha rebut la visita de diversos consellers

S. E. el President Companys ha rebut tot el matí a la Residència, en la despatxant amb l'alt personal, un grup molt s'ha reunit amb alguns

consellers, seguint així el costum establert des de fa uns dies. Aquestes reunions continuaran mentre les circumstàncies així ho aconsellin. La reunió del Consell, que cada

setmana té lloc el dimecres, no es portarà a efecte fins dijous. A la Secretaria de la Generalitat han manifestat, als informadors que S. E. no ha rebut aquest matí cap més visita que la dels consellers.

AQUESTA MATINADA

Els nostres disparsh han abatut un hidro-facció tripulat per cinc alemanys

Ha caigut a tres quilòmetres de Vinaròs, a la carretera de La Ràpita

NOTA DEL MINISTERI DE DEFENSA NACIONAL FACILITADA AQUEST MIGDIA

Aquesta matinalada, a dos quarts de cinc, un hidro procedent de Palma de Mallorca entrà per la vertical de Vinaròs i es dedicà primerament a bombardejar la població i Benicarló. Havent després canviat un tren en marxa entre Vinaròs i Ulldecona, l'hydro baixà per a bombardejar, però els disparsh de la defensa del tren el tocaren i l'abatiren. Els hidro-facció, que anava tripulat per cinc alemanys, caigué incendiat a tres quilòmetres de Vinaròs, a les proximitats de la carretera de La Ràpita.

A tres quarts de cinc de la matinalada Tarragona ha estat objecte d'un bombardeig per l'aviació rebel, i s'ha incendiat un vaixell que hi havia al port.

El vaixell incendiat a Tarragona era l'anglès «Stanwell»

Un mort i diversos ferits entre ells un súbdit danès, representant del Comitè de no intervenció

Tarragona, 15. — Aquesta ciutat ha estat de nou víctima d'altres de les moltes agressions que d'ençà el 14 d'abril de l'any passat, sofreix per part dels pirates de la mar i de l'aire. Aquesta matinalada, a les quatre i mitja, uns avions facien un bombardeig al vaixell. L'agressió ha estat realitzada directament contra el vaixell anglès, les bombes han caigut dins del vaixell i als seus voltants. L'«Stanwell» ha sofert les conseqüències del bombardeig per haver explotat dos dels seus motors, i un altre a la proa. L'agressió ha estat ràpida i inesperada. Els avions rebels que procedien de la mar, s'han internat a la ciutat després de realitzar la seva criminal agressió. A l'hora en què ha tingut lloc el bombardeig, primera de la matinalada, el silenci a bord del «Stanwell» era absolut. D'aquí ve que el despatx de la tripulació hagi estat horrible, motivat per les explosions. El vaixell era embolcallat, ràpidament en flames. Els tripulants, després d'adonar-se el capità del vaixell, Daniel, ha donat les oportunes or-

des perquè la tripulació abandonés el vaixell, puix que la primera impressió era que se n'anava a fons. En percaçar-se posteriorment que es quedava a flor, s'han donat altres ordres encaminades a l'extinció del foc produït per les bombes al ríent del vaixell. L'incendi ha estat sufocat a les tres hores d'haver-se iniciat. Les víctimes ocasionades per l'agressió al vaixell anglès han estat les següents: fogainor Mahollan, mort; i ferits gravis, Kirk Thorpe, Morgan, Mac Mahon, i l'observador del vaixell, subdit danès, representant del comitè de «No Intervenció». Els ferits han estat traslladats als hospitals situats a la comarca tarragonenca, i el mort al dipòsit del cementiri de la ciutat. El vaixell anglès «Stanwell» ostenta la matrícula de Londres, i desplaça 6.750 tones, i la seva tripulació es compon de 36 súbdits anglesos, al comandament del seu capità Davies. Va arribar a Tarragona el dia 27 de febrer darrer, amb un carregament de 8.000 tones de carbó, procedent de Newport, i consignat al senyor Maties Mallolbosc.

L'«ARA ES L'HORA, CATALANS!» vam recomençar-lo el 19 de juliol

Vivim uns moments d'evident gravetat. Tot Catalunya, tota l'Espanya lleial té els muscles en tensió i vibra amb un entusiasme magnífic per tal de barrar el pas a les tropes estrangeres que envaeixen el nostre sòl. Acció, disciplina, abnegació, silenci, coratge, sacrifici. Són aquestes les virtuts que exalten en el nostre poble la seva fe en la victòria. Ni un mot que pugui separar-nos, ni una acció que pugui revifar petites diferències esborrades davant de la causa comuna. Per damunt de tot, unitat increbentable i fraterna generositat.

Però hi ha lleure, encara, pel que es veu, a editorialistes nou-vinguts, per a calibrar, a través d'una literatura pedant —que després d'unes desafortunades provatures, creiem desterrada per sempre— l'aportació de Catalunya a la guerra. A aquestes altures? Si, senyors. A aquestes altures.

L'editorialista nou-vingut ignora que aquest «ARA ES L'HORA, CATALANS!» el vam començar el 19 de juliol del 1936 i no s'ha interromput ni s'interrompra i el to amb què està escrit l'editorial que porta per títol unes paraules del nostre himne nacional, constitueix un greuge als catalans, que no podem acceptar. Un to de reconvençió, de reny, d'afalac incomprensible, de paternalisme inacceptable, de crida —ara?— extemporània al nostre sentiment de catalans.

No. Els catalans no ens batem amb un sentit exclusivista. Els 250.000 catalans escampats per totes les terres ibèriques ens batem per les llibertats i per la independència de tots els pobles peninsulars. Es que encara no se n'havia adonat el comentarista que ara ens surt amb l'esperó del nostre honor nacional, de la nostra parla, de la nostra cultura?

Noaltres ja sabem el què ens hi va, com a catalans, en aquesta guerra. I ho sabem també les primeres setmanes de guerra, quan els fronts de combat estaven molts quilòmetres lluny de Catalunya. I perquè ho sabem ens batem a Madrid, a Pozoblanco, a l'Alcàrria i a les serrallades aragoneses.

L'hora dels catalans, repetim-ho, no comença ara. Comença la matinalada del 19 de juliol i no s'ha interromput...

França, disposa a complir els seus compromisos

Paris, 15 (per telèfon). — Tota la premsa d'avui destaca de manera especial dot fets que estan completament lligats entre si i que són les conseqüències de la crisi i la situació actual del Govern.

Jacques Kuyser, a «L'Oeuvre», publica un article que diu: «Després d'una crisi per a veure, cal fer la unió sense crisi. D'ara endavant l'Europa està tallada en dos, de la Balcia a la Mediterrània, per l'eix Berlín-Roma. La situació espanyola, el desenvolupament de la qual riscarà de posar sota un aspecte dramàtic el problema de la nostra seguretat a la Mediterrània i a la nostra frontera dels Pirineus».

Referint-se a la qüestió internacional, diu «L'Ordre» que «Anglaterra sap almenys conscient de les seves faltes i que ens ajuda a reparar-les. Ja que nosaltres no hem pogut evitar-les, que sapiguem impedir començar-les. Les declaracions de Chamberlain no són les que nosaltres ha-

en vigor del tractat franco-txecoslovac.

Genevieve Tabouis, a «L'Oeuvre», diu: «El resultat de la primera jornada del Gabinet francès ha fet a Londres un gran efecte, especialment la gestió de Blum i Boncour, en rebre la visita d'Ousky. Tota dos li han renovat l'esperança que qualsevol cosa que passi, Txecoslovàquia podrà comptar amb França. També referent a aquesta qüestió, el Quai d'Orsay va enviar immediatament un llarg report al senyor Corbin, encarregant-li de transmetre al primer ministre britànic la posició de França en relació a Txecoslovàquia i la seva increbentable voluntat de complir els seus compromisos». També subratlla Genevieve Tabouis les declaracions de Chamberlain reiterants que Anglaterra resta i restarà sempre interessada a l'Europa Central i la corda de Chamberlain al país dient que cap anglès no serà exclòs del compliment del seu deure. El Govern anglès prendrà al seu temps les mesures necessàries. A Berlín —afegix—, dins els cercles de la Wilhelmstrasse, el criteri és que Alemanya ara havia d'orientar la seva activitat de forma a pagar l'Itàlia. Dins els medis diplomàtics alemanys tot es redueix a creure que això dependrà de la posició que adoptin França i Anglaterra».

Es manifesten contra l'ocupació d'Austria

Belgrad, 15. — L'Agència Avala comunica des de Liouliana que diversos grups han intentat manifestar-se contra els recents esdeveniments d'Austria. Hagué d'intervenir la força pública.

"LA PAU EUROPEA S'HA DE SALVAR A ESPANYA"

Paris, 15. — Comentant l'eventualitat d'una amenaça alemanya contra Txecoslovàquia, Gabriel Peri diu avui al periòdic «L'Humanité»: «La sort de la independència de l'Europa central es juga al camp de batalla espanyol. Allà és on s'ha de salvar la democràcia txecoslovaca i la pau europea».

—Us advertixo que, si no em deixeu tics rals, sóc capaç d'una mala jugada... (De «Le Populaire».)

Es necessari que ho compreguem així bé, i que actuem en conseqüència.

ESCENARIS

**MARGARIDA XIRGU "S'HI FA AMB
LES DENTS I AMB LES UNGLES"**

Jaume Miravittles, Comissari de Propaganda, ha rebut una carta de Margarida Irgu, en la qual posa de manifest el pregon dolor que li han produït els darrers bombardeigs de Barcelona. Com ja és sabut la nostra gran actriu durant la seva volta a l'estranger per Amèrica, manté una intensa campanya antiaerista, i els seus paraules textuals venen, achi fa amb les ungles i amb els dits, a per

tal de contrarrestar les campanyes dels feixistes que troba, demana que li sigui trames material de propaganda.

Aquest material ja es troba en aquests moments camí d'Amèrica, i no cal dir que el Comissariat de Propaganda està disposat a fer a Margarida Xirgu, tots els esforços necessaris per tal que la campanya de la Il·lustració actiu cala talpa assolixi tota efectivitat.

Aquesta fórmula és el crim més monstruós que s'hagi perpetrat contra un poble i té un nom: "no intervenció".
Cal que sigui abandonada immediatament aquesta política i tornar els seus drets al Govern legítim d'Espanya.

**De les coves
d'Altamira a
les linotips,
passant per
Gutenberg**

GUTENBERG

divertit, que és pel que acostumen els periodistes a fer-se periodistes...

[illegible]

Si creiem la veu de la tradició, el mestre de minyons és un personatge novell dintre de la societat. Abans oren els capellans els qui curaven de l'ensenyament dels nens de les notes en curava, com de la març. Els qui actuaven de mestre generalment eren els vicaris i feien escola a la sagristia. Els minyons que acudien a l'ensenyament del vicari curaven de netejar l'església, ajudaven a dir missa, tocaven les campanes i tenien, en fi, al seu càrrec, totes les mecàniques i felnes bastes del temple. Com que anaven a l'escola, se'ls anomenava escolans, això és, escolars o escolanes, i els que no anaven a l'escola, se'ls anomenava els seus recte sentit de deieble o estudiant, sinó el d'escarras de l'església. L'escolanet, que algun dia feia festa per anar a jugar o per algun altre gaudi propi de la seva edat i a desgrat dels seus pares, se'ls castigava a fer-los tocar les campanes un nombre determinat de vegades, fefa pena més i que constituïa un veritable castig i d'aquí que en festa sense permís no s'hi podia anar a fer campana, o en alguns casos, si trada on hi ha rotllet o rocle, en diuen sier rotllo o sier rocle.

L'artista popular no ha trobat manera més gràfica i escueta per a presentar-nos el mestre

rades totalment, a desgrat d'haver acumulat el millor material de guerra alemany i italià.

De situació semblant a la de l'any passat qualifica el ministre l'ofensiva que ve desplegant l'enemic al

p. de «punt del senyor mestre», i la festa es
dimarts sant

Joan AMADES
(Escrit expressament per a **ULTIMA HORA.**)

emio continua en una superioritat ètica, és degut a l'intervenció. Parlar-se d'aquesta

les, cultura.gob.es